

DEUTERONOM, PRIVIRE DE ANSAMBLU

Se presupune că autorul cărții este Moise, care a scris-o în aprox. 1407-1406 î.Hr. pentru copiii lui Israel, care urmau să cucerească Țara Promisă

SCOPUL: De vreme ce generația anterioară murise în deșert, Moise a explicat din nou legile lui Dumnezeu, noii generații, înainte ca aceștia să intre în *Țara Promisă*

TEMA PRINCIPALĂ: ○ **recapitularea istoriei lui Israel și**
○ **fixarea legilor primite de Moise la Sinai**

LECȚII PRINCIPALE. În cartea Numeri există trei tipologii mesianice:

1. Cuvintele "Adu-ți aminte" se repetă de-a lungul întregii cărți
2. Cartea conține cea mai importantă poruncă: de a-L iubi pe Dumnezeu (6:4-12)
3. Cartea atenționează asupra bogăției binecuvântărilor cu care sunt însoțiți copiii lui Dumnezeu, dar și pericolul atragerii blestemelor pentru păcat

CUVINTE CHEIE: "Adu-ți aminte"

PERSONAJE PRINCIPALE: Moise, Iosua, Caleb,

DEUTERONOM este cartea recapitulării istoriei și a legilor primite de la Dumnezeu, o cronică a *reînnoirii legământului făcut pe muntele Sinai*.

PASAJUL-CHEIE: Deut. 6:5 încurajează poporul să împlinească legile lui Dumnezeu.

Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.

REZUMATUL CĂRȚII DEUTERONOM:

- Purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de Israel în trecut – cap. 1- 4
- Chemare la ascultare – cap. 5 – 11
- Legile lui Dumnezeu pentru israeliți – cap. 12 – 26
- Binecuvântări pentru ascultare
- blesteme pentru neascultare - cap.27 – 30
- Cântarea și binecuvântarea lui Moise – cap. 31 – 33
- Moise vede Țara Promisă. Moartea lui Moise – cap.

DEUTERONOM

Deuteronom este alcătuit dintr-o serie de mesaje de rămas-bun ale lui Moise, liderul în vârstă de 120 de ani. Acestea îi sunt adresate noii generații, care urmează să intre în posesia Țării Promise. Asemenea Leviticului, Deuteronom conține multe detalii referitoare la Lege, însă accentul cade mai degrabă pe laici, nu pe preoți. Moise îi reamintește generației tinere de importanța ascultării, ajutându-i astfel să învețe din exemplul trist al părinților lor.

Numele cărții derivă de la cuvântul grecesc Deuteronomion, care înseamnă „a doua lege”, cuvânt incorect folosit în Septuaginta pentru a traduce versetul 18 din Deuteronom 17 (la fel îl traduce și vers. românească, Dumitru Comilescu - n.tr. ; vers. englezească NKJ îl traduce corect, „o copie a acestei legi”). Însă Deuteronom nu este o a doua lege, ci o adaptare și o extindere a celei mai mari părți din Legea dată pe muntele Sinai.

La fel ca *Levitic*, *Deuteronom* nu prezintă o istorie cronologică. Întreaga acțiune are loc în câmpiile Moabului, la est de Ierihon și de râul Iordan, și acoperă o perioadă de aproximativ o lună. Cartea a fost scrisă la sfârșitul perioadei de 40 de ani de rătăcire prin pustiu (cca 1405 î.Cr.), când noua generație se afla pe punctul de a intra în Canaan

TEMATICĂ ȘI STRUCTURĂ LITERARĂ

Deuteronom, în cea mai mare parte, este cronică reînnoirii legământului făcut pe muntele Sinai. Acest legământ este revizuit, extins, lărgit și în cele din urmă ratificat în câmpiile Moabului. Moise face acest lucru folosindu-se în principal de trei discursuri care fac tranziția de la o privire retrospectivă la una introspectivă și în final o privire în perspectivă la modul în care se raportează Dumnezeu la Israel. Primul discurs al lui Moise (1: 1-4:43) redă contextul legământului, evidențiind ce a făcut Dumnezeu pentru Israel de la ieșirea din Egipt. Este subliniată tema purtării de grijă a lui Dumnezeu și a protecției Sale pentru Israel, dar și tema pedepsei divine ca rezultat al neascultării.

Al doilea discurs tratează cerințele specifice ale legământului, adaptând legile din *Exod* noii situații, când poporul avea să intre în Țara Promisă. Astfel se acordă o atenție specială interzicerii idolatriei și a altor practici păgâne, instaurării unui sanctuar central și a unei împărțiri.

În cel de-al treilea discurs, Moise prevede istoria viitoare. El prevestește ce va veni asupra Israelului în viitorul apropiat (binecuvântări și blesteme), dar și în viitorul îndepărtat (împrăștiere printre neamuri și întoarcere în cele din urmă). Moise enunță termenii legământului ce avea să fie curând ratificat de popor. În final, întrucât lui Moise nu i se permite să intre în țară, el îl desemnează pe Iosua ca succesor al său și rostește un cuvânt de rămas-bun în auzul poporului. Capitolul 34 conține un necrolog al lui Moise, scris probabil de Iosua, succesorul lui.